

ΑΡΙΘΜΟΣ 2650 /2010
ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ 14ο

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: [REDACTED]
[REDACTED] Πρόεδρο Εφετών, [REDACTED]
[REDACTED] - Εισηγήτρια, Εφέτες και από τη
Γραμματέα [REDACTED]

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 29
Οκτωβρίου 2009, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Πιν 32 ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ: Εταιρείας
περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «[REDACTED]
[REDACTED]», και τον διακριτικό τίτλο
«[REDACTED]», που εδρεύει στην Ανω Γλυφάδα
Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία
εκπροσώπησε στο ακροατήριο ο πληρεξούσιος
δικηγόρος της Γιάννης Σιέρρας.

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ : 1)

του Εμμανουήλ, καλλιτέχνη, κατοίκου Χαϊδαρίου Αττικής, τον οποίο εκπροσώπησε στο ακροατήριο με δήλωση του άρθρου 242 παρ.2 του Κ.Πολ.Δ. ο πληρεξούσιος δικηγόρος του [redacted], 2) εταιρείας «[redacted]»), που εδρεύει στο Χολαργό και εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία εκπροσώπησε στο ακροατήριο ο πληρεξούσιος δικηγόρος [redacted]

Πιν. 41 ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ: 1)

[redacted] καλλιτέχνη, κατοίκου Χαϊδαρίου Αττικής, τον οποίο εκπροσώπησε στο ακροατήριο με δήλωση του άρθρου 242 παρ.2 του Κ.Πολ.Δ. ο πληρεξούσιος δικηγόρος του [redacted]

ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ: Εταιρείας περιορισμένης

ευθύνης με την επωνυμία «[redacted]», που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία εκπροσώπησε στο ακροατήριο ο πληρεξούσιος δικηγόρος της Γιάννης Σιέρας.

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

Πιν 42 ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ: Ανώνυμης

εταιρείας με την επωνυμία "[redacted]" που εδρεύει στο Χολαργό Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία εκπροσώπησε στο

ακροατήριο ο πληρεξούσιος δικηγόρος [REDACTED]
[REDACTED]

ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΑΝΤΗΣ: Εταιρείας περιορισμένης
ευθύνης με την επωνυμία «[REDACTED]
[REDACTED]», που εδρεύει στο Χαλάνδρι
Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία
εκπροσώπησε στο ακροατήριο ο πληρεξούσιος
δικηγόρος της Γιάννης Σιέρρας.

Η ενάγουσα "[REDACTED]"
με την από 24 Απριλίου 2006 αγωγή της προς το
Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών, που έχει κατατεθεί με
αριθμό [REDACTED] ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα
αναφέρονται σ' αυτή.

Το Δικαστήριο εκείνο εξέδωσε την υπ' αριθμ.
1465/2008 οριστική απόφαση, με την οποία έταξε να
γίνουν όσα αναφέρονται σ' αυτή.

Την απόφαση αυτή προσέβαλαν οι διάδικοι με τις
από 19/6/2008, 20/6/2008 και 23/6/2008 αντίθετες
εφέσεις τους προς το Δικαστήριο τούτο, που έχουν
κατατεθεί με αριθμούς 6013/2008, 6019/2008 και
6046/2008 αντίστοιχα

Η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου
πινακίου και συζητήθηκε.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι Γιάννης Σιέρρας και [redacted] αναφέρθηκαν στις προτάσεις που κατέθεσαν, ο πληρεξούσιος δικηγόρος [redacted] [redacted] κατέθεσε εμπρόθεσμα τις προτάσεις του και παραστάθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου με δήλωση του άρθρου 242 παρ.2 του Κ.Πολ.Δ.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΑΙ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Οι κρινόμενες τρεις αντίθετες εφέσεις κατά της υπ' αριθμ. 1465/2008 οριστικής αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε κατ' αντιμωλιάντων διαδικών επί της από 24/4/2006 και με αριθμ. εκθ. καταθ. δικ. 4501/206 αγωγής κατά την τακτική διαδικασία, ασκήθηκαν νομότυπα και εμπρόθεσμα και γενικώς παραδεκτά, γεγονός που δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους, καθόσον η εκκαλουμένη επιδόθηκε στους εναγομένους και, ήδη, εκκαλούντες - εφεσιβλήτους στις 23/5/2008 και 26/5/2008 (βλ. υπ' αριθμ. 14644/23-5-2008 και 14646/26-5-2008 εκθέσεις επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Πειραιά Κων/νου Δ. Τήνιου, αντίστοιχα) και οι κρινόμενες εφέσεις κατατέθηκαν στη γραμματεία του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου (ασκήθηκαν) στις 23/6/2008 η μεν πρώτη από 19-6-2008 και με αριθμ. εκθ. καταθ. δικ. 6013/23-6-2008 από την ενάγουσα εταιρεία με την επωνυμία

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

....., η δε δεύτερη από 20/6/2008 και με αριθμ. εκθ. καταθ. δικ. 6019/23-6-2008 από τον πρώτο εναγόμενο και η Τρίτη από 23/6/2008 και με αριθμ. εκθ. καταθ. δικ. 6046/23-6-2008 από τη δεύτερη εναγόμενη εταιρεία με την επωνυμία "....." που ηττήθηκαν εν μέρει στον πρώτο βαθμό (άρθρ. 19, 495 παρ.1 και 2, 511, 513 παρ.1, 516 παρ.1, 518 παρ.1,2 ΚΠολΔ). Επομένως, πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να ερευνηθούν περαιτέρω κατά την ίδια διαδικασία που δίκασε και το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων αυτών (άρθρ. 532, 533 ΚΠολΔ), αφού διαταχθεί η ένωση και συνεκδίκασή τους λόγω τις μεταξύ τους συνάφειας και προς διευκόλυνση διεξαγωγής της δίκης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 246 σε συνδυασμό με εκείνες του άρθρου 524 παρ.1 ΚΠολΔ.

Με την από 24-4-2006 και με αριθμ. εκθ. καταθ. δικ. 4501/2006 αγωγή επί της οποίας εκδόθηκε η εκκαλουμένη, η ενάγουσα εταιρεία με την επωνυμία "....." ισχυρίσθηκε ότι τυγχάνει από το έτος 1990 φωνογραφική εταιρεία και παραγωγός υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας (δίσκων, μαγνητικών ταινιών, βιντεοταινιών,

COMPACT DISK CD κ.λ.π.) και ότι συνεβλήθη πρώτη φορά με τον πρώτο εναγόμενο, ερμηνευτή τραγουδιών, στις 29-7-1992, ενώ η *συμβασή* τους σχέση ανανεώνεται διαδοχικά μέχρι και 15-3-2000, οπότε και υπεγράφη μεταξύ τους η τελευταία σύμβαση πενταετούς διάρκειας. Ότι *κατά* τη διάρκεια της *σύμβασής* τους σχέσεως ηχογραφήθηκαν από αυτή (ενάγουσα) με τη σύμπραξη του ως άνω εναγόμενου τα ειδικότερα στην αγωγή αναφερόμενα τραγούδια και ότι στην κυκλοφορία των τραγουδιών αυτών είχε αποκλειστικό δικαίωμα η ίδια (ενάγουσα), η οποία και κατέβαλε στον τελευταίο, όπως ήταν υποχρεωμένη εκ των συμβάσεων, την ποσοστιαία του αμοιβή (δικαιώματα επί των πωλήσεων), που είχε δικαίωμα να λάβει ο πρώτος εναγόμενος τραγουδιστής. Ότι σε κάθε μία από τις διαδοχικές συμβάσεις φωνογραφικής συνεργασίας μεταξύ τους και δη με τον υπ' αριθμ. 5 όρο και κατά *ζα* άνω από 15-3-2000 τελευταίας συμβάσεως είχε συνομολογηθεί η συνήθης στις συμβάσεις των φωνογραφικών εταιρειών ρήτρα φωνογραφικής αποκλειστικότητας με το ακόλουθο περιεχόμενο. «Όλο το χρονικό διάστημα που ισχύει το συμφωνητικό αυτό ο καλλιτέχνης δεν θα έχει το δικαίωμα να ηχογραφεί ή επαναλαμβάνει είτε με το πραγματικό του όνομα είτε με ψευδώνυμο είτε ανώνυμα καθ' οιονδήποτε τρόπο, όχι μόνον τα τραγούδια που αναφέρονται στα προηγούμενα άρθρα, αλλά και οποιοδήποτε άλλο τραγούδι με σκοπό

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

την αναπαραγωγή του από οποιοδήποτε τρίτο η τον ίδιο τον καλλιτέχνη σε δίσκους, μαγνητικές ταινίες, βιντεοταινίες κ.λ.π. σε κάθε είδους φορείς ήχου ή ήχου και εικόνας γνωστούς ήδη ή αγνώστους...» Ότι με τη ρήτρα αυτή και με αμοιβαίο όφελος των ως άνω διαδίκων εξασφάλιζε το φωνογραφικό της ρεπερτόριο ενόψει των δαπανών και της πολυετούς προσπάθειάς της (ενάγουσας) με ανάλογες επενδύσεις για να γίνει γνωστό το κάθε συγκεκριμένο τραγούδι και να προβληθεί διαφημιζόμενος ο πρώτος εναγόμενος τραγουδιστής, ώστε να καταστεί ελκυστικό το φωνογραφικό του ρεπερτόριο στο κοινό, χωρίς, όμως, να συνδέεται με ρεπερτόριο των άλλων φωνογραφικών εταιρειών. Περαιτέρω ισχυρίστηκε η ενάγουσα ότι σ' εκτέλεση των εκατέρωθεν υποχρεώσεων κυκλοφόρησε δίσκο ψηφιακής τεχνολογίας (CD) με τίτλο [REDACTED], με την ερμηνεία των τραγουδιών από τον πρώτο εναγόμενο τραγουδιστή, το οποίο περιέχει και το τραγούδι « [REDACTED] », που σημείωσε μεγάλη επιτυχία και μεγάλο αριθμό πωλήσεων. Ότι, παρά την προεκτεθείσα ρήτρα φωνογραφικής αποκλειστικότητας που συμφωνήθηκε μεταξύ τους, τόσο το έτος 2003 ο πρώτος εναγόμενος κυκλοφόρησε σε συνεργασία με την φωνογραφική

εταιρεία [redacted] και τη συμμετοχή του
 ερμηνευτή Λευτέρη Βαζαίου το αναφερόμενο στην
 αγωγή CD, όσον και το έτος 2004, με τον ίδιο
 ερμηνευτή, συμμετείχε στην παραγωγή ενός ακόμη CD
 το οποίο διανέμετο δωρεάν με το περιοδικό [redacted],
 ενώ το έτος 2005 συνεργάστηκε με τη δεύτερη
 εναγόμενη εταιρεία για την παραγωγή του διπλού CD με
 τον τίτλο [redacted] και τη συμμετοχή του
 ερμηνευτή [redacted] στο οποίο CD
 συμπεριλαμβανόταν και το τραγούδι με τον άνω
 τίτλο [redacted], που είχε
 ηχογραφήσει με την ίδια (ενάγουσα), προσέτι δε
 παραχώρησε τραγούδια δικής του συνθέσεως και στίχων
 στην ερμηνεύτρια [redacted] προκειμένου να
 περιληφθούν στο CD αυτής που κυκλοφόρησε τον
 Οκτώβριο του 2005 από τη δεύτερη εναγόμενη εταιρεία.
 Τέλος ισχυρίστηκε η ενάγουσα ότι η τελευταία
 ανταγωνίστρια φωνογραφική εταιρεία αντίθετα προς
 την καλή πίστη και τα χρηστά ήθη και κατά παράβαση
 της προαναφερόμενης ρήτρας αποκλειστικότητας, την
 οποία και η ίδια χρησιμοποιεί επί χρόνια με τους
 συνεργαζόμενους ερμηνευτές της, την ύπαρξη της
 οποίας γνώριζε ως προς τον πρώτο εναγόμενο με την
 ενάγουσα, με σκοπό τον αθέμιτο ανταγωνισμό υπαίτια
 και ενάντια στα χρηστά ήθη προέβη στην παραγωγή και
 κυκλοφορία, με ερμηνευτή τον πρώτο εναγόμενο, του
 ως άνω CD, στο οποίο περιλαμβάνεται και το

Θεωρήθηκε
 η Εισηγήτρια

Γ^ο και γιατί ως ερμηνευτή του πρώτου εναγόμενου να λάβει μέρος,
 ενώ είναι βεβαίως ότι και ο δεύτερος ερμηνευτής γινώσκει
 πραγματικά τους φερόμενους

προαναφερόμενο πολύ γνωστό τραγούδι, το οποίο έγινε επιτυχία από το φωνογραφικό ρεπερτόριο αυτής (ενάγουσα) και το οποίο επανηχογράφησε η δεύτερη εναγομένη και ότι με την πράξη της αυτή η τελευταία εκμεταλλεύτηκε τη φήμη του ρεπερτορίου της ίδιας (εκκαλούσας) και την προηγηθείσα εκ μέρους της μεγάλη επένδυση για την προώθηση του πρώτου εναγόμενου προς το σκοπό ανταγωνισμού της ενόψει του ότι περιέλαβε στο ως άνω CD το πλέον επιτυχημένο τραγούδι αυτής (ενάγουσα) και αφού παρότρυνε τον πρώτο εναγόμενο να αθετήσει την ως άνω σύμβαση του δέσμευση με τη ρήτρα φωνογραφικής αποκλειστικότητας προκαλώντας, έτσι, και σύγχυση στο μουσικόφιλο κοινό και ανταγωνιστικό προβάδισμα σε βάρος της. Βάσει τούτων η ενάγουσα ζήτησε, όπως παραδεκτά περιόρισε το αίτημά της από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό με τις εμπροθέσμως κατατεθείσες προτάσεις της // να αναγνωρισθεί ότι ο πρώτος εναγόμενος οφείλει να της καταβάλει το ποσό των 58.694,05 ευρώ ως ~~μαζωτικής~~ ποινική ρήτρα λόγω παράβασης των όρων της από 153-2000 μεταξύ τους καταρτισθείσας συμβάσεως, 2) να αναγνωρισθεί ότι οι εναγόμενοι οφείλουν να της καταβάλουν καθένας σ' ολόκληρο το ποσό των 135.648 ευρώ ως διαφυγόν

κέρδος, ήτοι ποσό το οποίο μετά πιθανότητας θα εισέπραττε κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων από τουλάχιστον 20.000 πωλήσεις που θα πραγματοποιούσε το CD με τον τίτλο "██████████" αν είχε κυκλοφορήσει από την εταιρεία αυτής (εκκαλούσα), πάντα δε τα ανωτέρω ποσά με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής μέχρι την πλήρη εξόφλησή τους, 3) να παύσει η δεύτερη εναγόμενη να προβαίνει σε επανηχογράφιση και επανακυκλοφορία των φωνογραφικών τραγουδιών της, τα οποία υπάγονται στη ρήτρα της φωνογραφικής αποκλειστικότητας, που ισχύει μεταξύ της ενάγουσας και του πρώτου εναγομένου, να διακόψει και αποσύρει από την κυκλοφορία το τραγούδι με τον τίτλο «██████████ ██████████», που κυκλοφόρησε στον προαναφερόμενο δίσκο παραγωγής της με τον τίτλο «██████████» 4) να παραλείπει η δεύτερη εναγομένη στο μέλλον κάθε πράξη επανηχογράφισης με τον πρώτο εναγόμενο και εναπακυκλοφορίας σε φωνογραφήματα επιλογής και παραγωγής της ενάγουσας που ερμήνευσε ο πρώτος εναγόμενος, 5) να υποχρεωθεί ο τελευταίος να εκπληρώσει την αναληφθείσα εκ μέρους του συμβατική υποχρέωση έναντι αυτής συνισταμένη στην υποχρέωση παραλείψεως επανηχογράφισης για την επανακυκλοφορία σε φωνογραφήματα των τραγουδιών της, που εκτέλεσε με τη φωνή του αποκλειστικά για την ίδια 6) να υποχρεωθεί ο πρώτος εναγόμενος να

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

εκπληρώσει την αναληφθείσα εκ μέρους του συμβατική υποχρέωση έναντι αυτής συνισταμένη στην υποχρέωση παραλείψεως ηχογραφήσεως φωνογραφημάτων για λογαριασμό άλλης φωνογραφικής εταιρείας και 7) να απειληθεί χρηματική ποινή 5.900 ευρώ εναντίον κάθε εναγόμενου για κάθε παράβαση του διατακτικού της εκδοθησομένης αποφάσεως. Επί της ως άνω αγωγής εκδόθηκε η εκκαλούμενη απόφαση, η οποία αφού έκρινε ορισμένη και νόμιμη την αγωγή και απέρριψε ως ουσιαστικά αβάσιμη την προβληθείσα νομίμως από τους εναγομένους ένσταση περί καταχρηστικής ασκήσεως του δικαιώματος της ενάγουσας, στη συνέχεια δέχθηκε εν μέρει την αγωγή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη και α) αναγνώρισε ότι ο πρώτος εναγόμενος οφείλει να καταβάλει στην ενάγουσα ως κατα εούσα ποινική ρήτρα το ποσό των 58.694,05 ευρώ νομιμοτόκως από την επομένη επιδόσεως της αγωγής μέχρι την πλήρη εξόφλησή τους, ενώ υποχρέωσε αυτόν να παύσει κάθε πράξη ηχογραφήσεως, επανηχογραφήσεως και επανακυκλοφορίας σε δίσκους, κασέτες και CD των τραγουδιών παραγωγής της ενάγουσας που ερμήνευσε αποκλειστικά ο ίδιος γι' αυτή απειλουμένης κατ' αυτού χρηματικής ποινής 5900 ευρώ για κάθε παράβαση της εν λόγω διατάξεως και β) υποχρέωσε δεύτερη εναγόμενη

να παύσει κάθε πράξη ηχογραφήσεως επανηχογραφήσεως και επανακυκλοφορίας των τραγουδιών του πρώτου εναγομένου, που υπάγονται στη ρήτρα φωνογραφικής αποκλειστικότητας που ίσχυε μεταξύ αυτού και της ενάγουσας καθώς και να διακόψει την αναπαραγωγή και να αποσύρει από την κυκλοφορία κάθε είδους δίσκο, κασέτα και CD που περιέχει το τραγούδι « ████████████████████ », το οποίο ερμήνευσε για λογαριασμό της ίδιας ο πρώτος εναγόμενος. Κατά της αποφάσεως αυτής, ήδη, με τις κρινόμενες εφέσεις τους παραπονούνται οι ως άνω διάδικοι για τους διαλαμβανόμενους σ' αυτές λόγους, οι οποίοι ανάγονται στο σύνολό τους σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και σε κακή εκτίμηση των αποδείξεων, και ζητούν με αυτές την εξαφάνιση της εκκαλουμένης, ~~ώστε~~ στη συνέχεια να γίνει πλήρως δεκτή ή να απορριφθεί εξ ολοκλήρου, αντίστοιχα, η ένδικη αγωγή.

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

Κατά το άρθρο 281 ΑΚ, η άσκηση του δικαιώματος απαγορεύεται αν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Κατά την έννοια της διατάξεως αυτής το δικαίωμα θεωρείται ότι ασκείται καταχρηστικά όταν η συμπεριφορά του δικαιούχου που προηγήθηκε ή η πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε ή οι περιστάσεις

που μεσολάβησαν, χωρίς κατά νόμο να εμποδίζουν τη γένεση ή να επάγονται την επόσβεση του δικαιώματος, καθιστούν μη ανεκτή τη μεταγενέστερη άσκησή του κατά της περιδικαίου και ηθικής αντιλήψεως του μέσου κοινωνικού ανθρώπου, αφού τείνει στην ανατροπή καταστάσεως που δημιουργήθηκε υπό ορισμένες ειδικές συνθήκες και διατηρήθηκε για πολύ χρόνο με το επακόλουθο να συνεπάγεται επαχθείς συνέπειες για τον υπόχρεο (ολ. ΑΠ 17/1995, ολ. ΑΠ 62/1990). Απαιτείται, δηλαδή, για να χαρακτηριστεί καταχρηστική η άσκηση του δικαιώματος να έχει δημιουργηθεί στον υπόχρεο, από τη συμπεριφορά του δικαιούχου σε σύγκριση και με εκείνη του υπόχρεου, και μάλιστα ευλόγως η πεποίθηση ότι ο δικαιούχος δεν πρόκειται να ασκήσει το δικαίωμά του. Απαιτείται, ακόμη, οι πράξεις του υπόχρεου και η υπ' αυτού δημιουργηθείσα κατάσταση που συνεπάγεται ιδιαίτερος επαχθείς για τον υπόχρεο επιπτώσεις, να τελούσε αιτιώδη σχέση με την προηγούμενη συμπεριφορά του δικαιούχου (ολ. ΑΠ 62/1990), το ζήτημα δε αν οι συνέπειες που συνεπάγεται η άσκηση του δικαιώματος είναι επαχθείς για τον υπόχρεο πρέπει να αντιμετωπίζεται και σε συνάρτηση και με τις αντίστοιχες συνέπειες που μπορεί να επέλθουν σε βάρος του δικαιούχου από την

παρακώλυση της ικανοποίησης του δικαιώματος (βλ. ΑΠ 1217/2008 Ελ.Δ/νη 49. 778, ΑΠ 326/2002 Ελ.Δ/νη 44. 143).

Στην προκειμένη περίπτωση, από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων των διαδικών που εξετάσθηκαν ενώπιον του ακροατηρίου του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, οι οποίες περιέχονται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως του Δικαστηρίου εκείνου που προσκομίζονται σε επικυρωμένο αντίγραφο και από όλα τα έγγραφα που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι και τα οποία λαμβάνονται υπόψη είτε προς άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα φωνογραφική εταιρεία είναι παραγωγός υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας (δίσκων, μαγνητικών ταινιών, βιντεοταινιών και δίσκων ψηφιακής τεχνολογίας CD). Από το έτος 1992, όταν ακόμη ο πρώτος εναγόμενος ήταν εντελώς άγνωστος ως τραγουδιστής, συνήψε μαζί του διαδοχικές συμβάσεις φωνογραφικής συνεργασίας με τελευταία εκείνη που κατήρτισαν δυνάμει του από 15-3-2000 μεταξύ τους υπεγραφέντος ιδιωτικού συμφωνητικού. Με βάση την εν λόγω σύμβαση, έναντι αμοιβής που καθόρισαν μεταξύ τους οι ως άνω διάδικοι, ο πρώτος εναγόμενος ανέλαβε την υποχρέωση να εκτελεί-τραγουδά τραγούδια της επιλογής της ενάγουσας και με τη συμφωνία

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

(συναίνεση) του τραγουδιστή, τα οποία ηχογραφήθηκαν αποκλειστικά και μόνον προ των φωνοληπτικών μηχανημάτων της ενάγουσας με σκοπό η τελευταία να αναπαράγει αυτ σε δίσκους, μαγνητικές ταινίες, βιντεοταινίες και λοιπούς φορείς ήχου ή ήχου και εικόνας, αποκαλούμενα χάριν συντομίας ηχογραφήματα και να εκμεταλλεύεται αυτούς σε ολόκληρο τον κόσμο, έχουσα αποκλειστικό δικαίωμα κυριότητας και εκμετάλλευσής τους καθώς επίσης και το δικαίωμα να τα μεταβιβάσει σε τρίτους ολικά ή τμηματικά. Ακόμη συμφωνήθηκε μεταξύ τους με τον υπ' αριθμ. 5 όρο του ως άνω συμφωνητικού ότι "όλο το χρονικό διάστημα που ισχύει το συμφωνητικό αυτό, ο καλλιτέχνης δεν θα έχει το δικαίωμα να ηχογραφεί ή επαναλαμβάνει είτε με το πραγματικό του όνομα είτε με ψευδώνυμο είτε ανώνυμα είτε καθ' οιονδήποτε τρόπο όχι μόνον τα τραγούδια που αναφέρονται στα προηγούμενα άρθρα, αλλά και οποιοδήποτε άλλο τραγούδι με σκοπό την αναπαραγωγή του από οποιονδήποτε τρίτο ή τον ίδιο τον καλλιτέχνη σε δίσκους, μαγνητικές ταινίες, βιντεοταινίες κ.λ.π., σε κάθε είδους φορείς ήχου ή ήχου και εικόνας, γνωστούς ήδη ή αγνώστους.....". Επίσης, με τον υπ' αριθμ. 6 όρο της ως άνω συμβάσεως συμφωνήθηκε ότι "εάν ο καλλιτέχνης κατά τη διάρκεια,

αρχική και κατά παράταση, του συμφωνητικού αυτού αναπτύξει στιχουργική ή συνθετική δραστηριότητα, τότε υποχρεούται τις σχετικές συνθέσεις ή στίχους ή και τις δύο να τα παραδίδει προς ηχογράφηση, αναπαραγωγή και εκμετάλλευση, σύμφωνα με τα παραπάνω, μόνο στην εταιρεία εισπράττοντας ως αμοιβή τα νόμιμα πνευματικά του δικαιώματα", ενώ κατά το άρθρο 7 της συμβάσεως αυτής "και μετά τη λήξη της διάρκειας του συμφωνητικού αυτού ο καλλιτέχνης δεν θα έχει το δικαίωμα να επαναλάβει την ηχογράφηση με σκοπό την παραγωγή ηχογραφημάτων από τον ίδιο ή από οποιονδήποτε τρίτο των τραγουδιών εκείνων που θα έχει ηχογραφήσει για λογαριασμό της εταιρείας". Περαιτέρω στην εν λόγω σύμβαση συμφωνήθηκε η επιβολή ποινικής ρήτρας ύψους 20.000.000 δρχ. ή 58.694,05 ευρώ σε βάρος του παραβάτη όρου της συμβάσεως, θεωρουμένων απάντων των όρων ως ουσιωδών, η οποία θα ~~υποβληθεί~~ υποβληθεί ως αποθετική ζημία του ζημιωθέντος (άρθρο 13), ρυθμίσθηκε το ποσοστό επί των πωλήσεων που δικαιούτο ο πρώτος εναγόμενος καθώς και ο τρόπος και ο χρόνος καταβολής της αμοιβής αυτού από την ενάγουσα (άρθρα 8 και 9), στην οποίαν ο τελευταίος παραχώρησε κατ' αποκλειστικότητα όλα τα δικαιώματα εκμεταλλεύσεως των συγκεκριμένων ηχογραφήσεων (άρθρο 11) και η ενάγουσα ανέλαβε την υποχρέωση να καλύψει όλα τα

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

έξοδα ηχογραφήσεως, παραγωγής και αναπαραγωγής των δίσκων (άρθρο 9). Η διάρκεια της συμβάσεως ορίσθηκε για πέντε έτη από την υπογραφή της, με αυτοδίκαιη παράταση για δύο έτη εάν ένας από τους συμβαλλομένους δεν δηλώσει εγγράφως έξι μήνες πριν τη λήξη της, που συμφωνήθηκε στις 15-3-2005, την επιθυμία του περί μη παρατάσεως, για δε την παραταθείσα, ωσαύτως, σύμβαση συμφωνήθηκε να ισχύουν οι ίδιοι όροι με εκείνους της από 15-3-2000 ενδίκου συμβάσεως (άρθρο 3). Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι σ' εκτέλεση της ανωτέρω συμβάσεως η ενάγουσα παρήγαγε και κυκλοφόρησε στην αγορά για το μουσικόφιλο κοινό με ερμηνευτή τον πρώτο εναγόμενο σε φωνογραφήματα, των οποίων απέκτησε το δικαίωμα κυριότητας και εκμεταλλεύσεως με δικαίωμα και μεταβιβάσεώς τους 14 τραγούδια υπό τον τίτλο "[REDACTED]" και τον ψηφιακό δίσκο CD με τον τίτλο "[REDACTED]". Το εν λόγω CD, που περιείχε, εκτός των άλλων, και το τραγούδι με τον τίτλο "[REDACTED]" σημείωσε μεγάλη επιτυχία για το ελληνικό τραγούδι με μεγάλο αριθμό πωλήσεων και γενικότερα αποτέλεσε το μουσικό ρεπερτόριο της ενάγουσας ως ^{αξιοπληρής} περιουσιακή αξία, αφού για τη δημιουργία του εκείνη ανέλαβε τον επιχειρηματικό

κίνδυνο διαθέτουν τα κεφάλαια για την παραγωγή
 - ηχογράφηση φωνογραφημάτων, σχεδιασμό-εκτύπωση
 εξωφύλλου, διαφήμιση και προβολή του (marketing)
 και γενικά για την παραγωγή και κυκλοφορία κάθε CD.
 Για τη διασφάλιση της εξουδεύσεως του εν λόγω CD και
 ιδίως του κρίσιμου για την ένδικη υπόθεση τραγουδιού
 ("██████████"), αλλά και προκειμένου να
 εξασφαλίσει την αποκλειστική κυκλοφορία του ως
 παραγωγός και ωφέρον του συμβατικού χρόνου, αλλά και
 προς αμοιβαίο όφελος της ίδιας και του τραγουδιστή και
 στο πλαίσιο της ιδιωτικής αυτονομίας των
 συμβαλλομένων μερών μετά τη στάθμιση των
 συμφερόντων τους για αξιοδύσμευση, η ενάγουσα
 συμφώνησε με τον πρώτο εναγόμενο την
 προδιαληφθείσα ρήτρα επανηχογράφησης, με την
 οποία ο τελευταίος δεσμεύθηκε συμβατικά ακόμη και
 για μετά τη λήξη της συμβατικής τους σχέσεως να μην
 προβεί σε επανηχογράφηση τραγουδιών που είχε
 φωνογραφήσει η ενάγουσα. Η ρήτρα αυτή, η οποία είναι
 συνήθης στο συναλλακτικό κύκλο των διαδίκων και την
 οποία χρησιμοποιεί και η δεύτερη εναγομένη, όπως θα
 εκτεθεί παρακάτω, αποσκοπεί στην προστασία του
 υγιούς ανταγωνισμού και στο να μη προκαλείται
 σύγχυση στο μουσικόφιλο κοινό με την επανεκτέλεση
 των ίδιων τραγουδιών από τον ίδιο τραγουδιστή με άλλη
 φωνογραφική εταιρεία. Δικαιολογείται, άλλωστε, από το
 γεγονός ότι η ενάγουσα παραγωγός εταιρεία επενδύει

Θεωρήθηκε
 η Εισηγήτρια

πολυετή επιχειρηματική προσπάθεια και πολλά χρήματα για να δημιουργήσει και καταστήσει γνωστό ή ακόμη περισσότερο γνωστό – διάσημο έναν τραγουδιστή και το κάθε τραγούδι, που αυτός ερμηνεύει, για να καταστεί στη συνέχεια επιτυχία με επίκαιρη ή διαχρονική έλξη στο κοινό για όλο το δίσκο που περιλαμβάνει τα τραγούδια. Συμβάλλει, όμως, έτσι, και στην προώθηση της καλλιτεχνικής πορείας του τραγουδιστή και στην καθιέρωσή του στο κοινό με την προβολή του μέσα από τα τραγούδια της παραγωγού εταιρείας και τούτο διότι, σύμφωνα με την ένδικη σύμβαση, έχει παράλληλα την *ελευθερία* να ερμηνεύει τα τραγούδια αυτά σε κέντρα διασκεδάσεως, σε συναυλίες, στην τηλεόραση, θέατρο, κινηματογράφο, *όπου* έχει και την ευχέρεια, μετά τη λήξη της συμβατικής τους σχέσεως, να ερμηνεύσει και συμπράξει στη φωνογράφιση απεριόριστου αριθμού νέων τραγουδιών σε άλλη παραγωγό εταιρεία ή και μόνος του, ώστε να μην υπάρχει ζήτημα υπέρμετρης δεσμεύσεως της εργασιακής, καλλιτεχνικής και επαγγελματικής γενικά δραστηριότητάς του (ΑΠ 24/1985 ΝοΒ 34. 399, ΑΠ 1285/1984 ΝοΒ 35. 809, ΑΠ 1260/1983 Ελ. Δ/νη 25. 1347). Από τα *προς* άνω αποδεικτικά στοιχεία αποδεικνύεται ότι ο πρώτος εναγόμενος, κατά παράβαση των κατά τα άνω

αυτά
φ
Δ

συμφωνηθέντων, το έτος 2003 συνεργάστηκε με
 φωνογραφική εταιρεία "██████████" για την
 παραγωγή ενός CD με τον τίτλο "██████████"
 ██████████ και με τη συμμετοχή του ερμηνευτή ██████████
 ██████████ ενώ κατά το έτος 2004 συνεργάστηκε με τη
 δεύτερη εναγομένη για την παραγωγή ενός CD με τίτλο
 "██████████" με τη
 συμμετοχή, επίσης, του ερμηνευτή ██████████
 καθώς και του ██████████ το οποίο (CD) —
 κυκλοφόρησε μαζί με το περιοδικό "██████████", εκδόσεως
 της δεύτερης των εναγομένων. Εξάλλου, τον Μάρτιο του
 2005 η δεύτερη εναγομένη ηχογράφησε και
 κυκλοφόρησε ένα διπλό CD με τον τίτλο "██████████"
 ██████████, με ερμηνευτές τον πρώτο εναγόμενο
 και τον ██████████ το οποίο περιείχε, εκτός των
 άλλων, και το τραγούδι "██████████", το
 οποίο, όπως προαναφέρθηκε, ο πρώτος εναγόμενος είχε
 ηχογραφήσει κατ' αποκλειστικότητα για την ενάγουσα.
 Ακόμη η δεύτερη εναγομένη εταιρεία τον Νοέμβριο του
 2005 παρήγαγε και κυκλοφόρησε με το *ως άνω*
 περιοδικό "██████████" ένα CD με τον τίτλο "██████████"
 ██████████ με
 ερμηνευτή τον πρώτο εναγόμενο. Οι προεκτεθείσες
 δραστηριότητες έλαβαν χώρα καθ' ον χρόνο είχε
 παραταθεί αυτοδίκαια η διάρκεια της ως άνω από 15-3-
 -2000 συμβάσεως μεταξύ της ενάγουσας και του πρώτου
 εναγόμενου για δύο έτη, ήτοι μέχρι 15-3-2007 .

Θεωρήθηκε
 η Εισηγήτρια

ασχολείται με αγροτικές εργασίες προκειμένου συντηρήσει την οικογένειά του. Εξάλλου, ο νόμιμος εκπρόσωπος της ενάγουσας [redacted] σε συζητήσεις με το νόμιμο εκπρόσωπο της δεύτερης εναγόμενης [redacted] το έτος 2002, που επεδίωξε ο τελευταίος για επικείμενη συνεργασία της εταιρείας του (δεύτερης εναγόμενης) με τον πρώτο εναγόμενο του δήλωνε κατηγορηματικά "κάνε ότι θέλεις με το [redacted] έχω διακόψει κάθε συνεργασία μαζί του", ενώ σε καλλιτεχνικούς κύκλους και χώρους ο ίδιος αναφερόμενος στο πρόσωπο του πρώτου εναγόμενου τον χαρακτήριζε "τελειωμένο, πεθαμένο και ξοφλημένο". Το γεγονός, όμως, αυτό δεν συνιστά σε καταγγελία της ανωτέρω από 10-3-2000 συμβάσεως εκ μέρους της ενάγουσας με τις προεκτεθείσες ενέργειες του νομίμου εκπροσώπου της ούτε επέφερε τη λήξη αυτής, όπως υποστηρίζουν οι εναγόμενοι με την προβληθείσα παραδεκτά πρωτοδίκως ένστασή τους περί καταχρηστικότητας της αγωγής, την οποία επαναφέρουν νόμιμα και ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου με αυτοτελή λόγο εφέσεώς τους. Άλλωστε, δεν αναιρεί ^{την} υποχρέωση του πρώτου εναγόμενου να μην επανηχογραφήσει τα τραγούδια, που είχε ηχογραφήσει με την ενάγουσα, με άλλη εταιρεία, σύμφωνα με την προδιαληφθείσα ~~——~~ ρήτρα *γνωσθαι 25* ~~——~~ αποκλειστικότητας, η οποία, κατά τον προμνησθέντα υπ' αριθμ. 7 όρο του από 15-3-2000 μεταξύ των *ως άνω*

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

διαδίκων καταρτισθέντος ιδιωτικού συμφωνητικού, ίσχυε και δέσμευε τον πρώτο εναγόμενο μετά τη λήξη της συμβάσεως αυτής. Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμη η ως άνω ένσταση των εναγομένων. Επομένως, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλούμενη απόφασή του έκρινε όμοια και απέρριψε ως ουσιαστικά αβάσιμη την εν λόγω ένσταση, έστω και με διαφορετικές αιτιολογίες οι οποίες παραδεκτά αντικαθίστανται με αυτές της παρούσας (άρθρ. 534 ΚΠολΔ), ορθά το νόμο ερμήνευσε και εφάρμοσε και καλώς τις αποδείξεις εκτίμησε, όσα δε διαφορετικά υποστηρίζουν οι εναγόμενοι με το σχετικό μόνο λόγο των κρινόμενων εφέσεων τους είναι ουσιαστικά αβάσιμα και απορριπτέα καθώς και οι εφέσεις αυτών από ουσιαστικής πλευράς. Υπό τα κατά τα άνω προκύψαντα πραγματικά περιστατικά αποδείχθηκε ότι ο μεν πρώτος εναγόμενος, κατά παράβαση της από 15-3-2000 συμβάσεως που είχε συνάψει με την ενάγουσα, ηχογράφησε για λογαριασμό της φωνογραφικής εταιρείας "██████████" το CD "██████████" και τα ως άνω CD που κυκλοφόρησαν με το περιοδικό "██████████", ενώ η δεύτερη εναγόμενη εταιρεία ως παραγωγός, με την συνδρομή του πρώτου εναγόμενου τραγουδιστή,

εισεγγράφη
281 Αφ ωγ.
υποχρεωτικά
η/σφωρ/ς
[Signature]

επανηχογράφησε και έθεσε στην κυκλοφορία τραγούδι με τον τίτλο " [REDACTED] " το οποίο, όπως προαναφέρθηκε, ανήκε στο φωνογραφικό ρεπερτόριο της ενάγουσας που συμπεριλαμβανόταν στο CD " [REDACTED] ", το οποίο είχε ηχογραφηθεί, στα πλαίσια της ανωτέρω συμβάσεως, από την ενάγουσα με ερμηνευτή τον πρώτο εναγόμενο. Η τελευταία αυτή ενέργεια των εναγομένων συνιστά πράξη αθέμιτου ανταγωνισμού, που προσδίδει ανταγωνιστικό προβάδισμα στη δεύτερη εναγόμενη φωνογραφική εταιρεία, η οποία προωθεί το δικό της φωνογραφικό ρεπερτόριο και προκαλεί σύγχυση στο αγοραστικό (μουσικόφιλο) κοινό ως προς την προέλευση του τραγουδιού αυτού (" [REDACTED] ").

Εξάλλου, η αυτή κατά τα άνω ενέργεια των εναγομένων συνιστά υπαίτια συμπεριφορά αυτών αντικείμενη στα χρηστά ήθη και επιβλαβή για την ενάγουσα και έγινε προς επίτευξη ιδίου οικονομικού οφέλους τους. Ειδικότερα δε η δεύτερη των εναγομένων, εν γνώσει της κατά τα άνω υπάρχουσας ρήτρας φωνογραφικής αποκλειστικότητας στην από 15-3-2000 σύμβαση, συνέτεινε με τη συμπεριφορά της στην αθέτηση αυτής εκ μέρους του πρώτου εναγόμενου αν και η ίδια χρησιμοποιεί ανάλογη ρήτρα με τους τραγουδιστές της δικής της φωνογραφικής παραγωγής, ενώ η εν λόγω συμπεριφορά αυτής (δεύτερης εναγόμενης) συνιστά και παράβαση των κρατουσών συνηθειών στο συναλλακτικό

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

δίκαιο. Κατά συνέπεια, αυτή έπρεπε να μην είχε προχωρήσει στην παραγωγή και κυκλοφορία του ψηφιακού δίσκου με τον πρώτο εναγόμενο καλλιτέχνη προτού βεβαιωθεί ότι αυτός ήταν *συμβατικά* αδέσμευτος και ελεύθερος από παρόμοια σχέση συνεργασίας και αποκλειστικότητας και τούτο εν όψει του ότι η ενέργεια αυτή συνιστά απαγορευμένη πράξη ανταγωνισμού, όπως προαναφέρθηκε. Εξ άλλου και ο πρώτος εναγόμενος, πέραν της αθέτησεως των ως άνω συμβατικών του υποχρεώσεων έναντι της ενάγουσας, με τη σύμπραξη του στην επανηχογράφιση του ως άνω τραγουδιού ενήργησε κατά τρόπο αντίθετο στα χρηστά ήθη, αφού γνώριζε τη βλάβη που θα προξενούσε με τη συμπεριφορά του αυτή στην ενάγουσα ενισχύοντας κατά τρόπο αθέμ το τη δεύτερη εναγόμενη, καθόσον της παρείχε ανταγωνιστικό προβάδισμα έναντι της ενάγουσας στον εν λόγω ψηφιακό δίσκο. Επομένως, εφόσον ο πρώτος εναγόμενος αθέτησε από υπαιτιότητά του τους όρους της ανωτέρω από 15-3-2000 συμβάσεως με την ενάγουσα, οφείλει σ' αυτή ως *ματαωισώσα* ποινική ρήτρα, κατά τον προμνησθέντα όρο της εν λόγω συμβάσεως, το ποσόν των 20.000.000 δρχ. ή 58.694,05 ευρώ. Να σημειωθεί ότι ουδόλως αποδείχθηκε ότι ο πρώτος εναγόμενος χορήγησε τραγούδια δικής του

σύνθεσης και στίχων στην ερμηνεύτρια [REDACTED] για το CD αυτής, που κυκλοφόρησε υπό τον τίτλο [REDACTED] [REDACTED] από τη δεύτερη εναγομένη. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι το διπλό CD με τον τίτλο [REDACTED] στο οποίο περιλαμβάνονταν, μεταξύ των άλλων, και το τραγούδι "[REDACTED]" και στο οποίο συμμετείχαν ως ερμηνευτές τόσο ο πρώτος εναγόμενος, όσο και ο [REDACTED] παραγωγής, όπως προεκτέθηκε της δεύτερης εναγόμενης, έγινε χρυσό, γεγονός που σημαίνει ότι σημείωσε, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, τουλάχιστον 20.000 πωλήσεις. Στο ότι, όμως, το εν λόγω CD σημείωσε αυτό τον αριθμό πωλήσεων δεν αποδείχθηκε ότι σ' αυτό συνέβαλε αποκλειστικά και μόνο ο πρώτος εναγόμενος με το τραγούδι "[REDACTED]" [REDACTED] καθώς και ανεξάρτητα του ότι περιείχε το CD αυτό και άλλα τραγούδια του εν λόγω καλλιτέχνη, συμμετείχε σ' αυτό (CD) με ερμηνείες του και ο τραγουδιστής [REDACTED] ενώ καθοριστική ήταν και η συμβολή της δεύτερης εναγόμενης με την προβολή και τη διαφήμιση και των δύο ως άνω ερμηνευτών καθώς και του συγκεκριμένου ψηφιακού δίσκου. Κατά συνέπεια, το αγωγικό κονδύλιο της ενάγουσας των 135.648 ευρώ για αποθετική της ζημία από την μη πραγμάτωση κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων μετά πιθανότητα 20.000 πωλήσεων, αντίστοιχα, του ως άνω CD με το τραγούδι "[REDACTED]"

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

██████████ εκ μέρους της ίδιας κρίνεται απορριπτέο ως ουσιαστικά αβάσιμο. Επομένως, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο το οποίο με την εκκαλουμένη έκρινε όμοια και απέρριψε ως ουσιαστικά αβάσιμο το σχετικό αγωγικό κονδύλιο περί αποθετικής ζημίας της ενάγουσας έστω και με διαφορετικές αιτιολογίες, οι οποίες παραδεκτά αντικαθίστανται με τις αιτιολογίες της παρούσας απόφασης (άρθρ. 534 ΚΠολΔ), καλώς τις αποδείξεις εκτίμησε και τα αντιθέτως υποστηριζόμενα από την ενάγουσα με το σχετικό μοναδικό λόγο της εφέσεώς της πρέπει να απορριφθούν ως κατ' ουσίαν αβάσιμα καθώς και η κρινόμενη έφεση αυτής στο σύνολό της τυγχάνει απορριπτέα από ουσιαστικής πλευράς. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, οι κρινόμενες εφέσεις πρέπει να απορριφθούν ως ουσιαστικά αβάσιμες και να καταδικασθούν τόσο η ενάγουσα – εκκαλούσα, όσο και οι εναγόμενοι – εκκαλούντες στη δικαστική δαπάνη των εφεσιβλήτων, αντίστοιχα, του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας κατ' αποδοχή σχετικού αιτήματος των τελευταίων (άρθρ. 183, 176, 189 παρ.1, 191 παρ.2 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει τις από 19/6/2008, 20/6/2008 και 23/6/2008 και με αριθμ. εκθ. καταθ. δικ. 6013/23-6-2008, 6019/23-6-2008 και 6046/23-6-2008 εφέσεις κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

Δέχεται τυπικά αυτές. Και

Απορρίπτει κατ' ουσίαν την από 19-6-2008 και με αριθμ. εκθ. καταθ. δικ. 6013/23-6-2008 έφεση της ενάγουσας εταιρείας με την επωνυμία " [REDACTED] "

Καταδικάζει την εκκαλούσα στη δικαστική δαπάνη των εφεσιβλήτων για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, την οποίαν καθορίζει σε τρεις χιλιάδες εκατό (3.100) ευρώ.

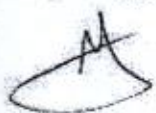
Απορρίπτει κατ' ουσίαν την από 20-6-2008 και με αριθμ. εκθ. καταθ. δικ. 6019/23-6-2008 έφεση του πρώτου εναγόμενου [REDACTED]

Καταδικάζει τον εκκαλούντα στη δικαστική δαπάνη της εφεσιβλήτου για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, την οποίαν καθορίζει σε τρεις χιλιάδες εκατό (3.100) ευρώ.

Απορρίπτει κατ' ουσίαν την από 23-6-2008 και με αριθμ. εκθ. καταθ. δικ. 6046/23-6-2008 έφεση της δεύτερης εναγόμενης ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία " [REDACTED] "

Καταδικάζει την εκκαλούσα στη δικαστική δαπάνη της εφεσιβλήτου, για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

15ο φύλλο της υπ' αριθμ. 2650/2010 αποφάσεως του
Εφετείου Αθηνών

την οποίαν καθορίζει σε τρεις χιλιάδες εκατό (3.100)
ευρώ.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισηγήτρια

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 13 Μαΐου
2010 και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο
ακροατήριό του, στις 20 Μαΐου 2010, χωρίς να παρίστανται οι
διάδικοι και οι πληρεξούσιοί τους δικηγόροι.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Και τούτοις ανεχορηγήσαντο,
της υπηρεσίας του Εφετείου
Αθηνών λόγω προηγμένης και
μετά τη δημοσίευση και προ
της καθορισθείσας της απο
φάσεως ο αρχαιότερος της
συνθέσεως Δικαστής

Διοσιτίνη

Ακριβές αντίγραφο
ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
η νόμιμη σήμανση

23 ΝΟΕ. 2010

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΝΗΣ